

Herinneringen aan Fik Burger

Vorig jaar, op 21 december 1992, overleed ir. Frederik Willem Burger. Hij is 95 jaar oud geworden. Hij was erelid van de Koninklijke Nederlandse Bosbouwvereniging. Wie was deze man, die zijn bijnaam Fik aan zijn studententijd heeft overgehouden, en wat heeft hij voor de KNBV betekend? Veel van onze leden zullen hooguit zijn naam in oude nummers van het Bosbouw tijdschrift zijn tegengekomen, maar hem zelf niet hebben gekend.

Via gesprekken met ir. D. Sikkel - gepensioneerd plv. directeur van het Staatsbosbeheer - en ir. J.F. Woltersen - gepensioneerd directeur van het voormalige bosbouwproefstation "de Dorschkamp" - en wat onderzoek naar zijn vele activiteiten ontstaat het volgende beeld van een man, die al in 1931 toetrad tot de redactie van het Nederlands Bosbouw tijdschrift en dat veertig jaar lang met veel inzet en enthousiasme heeft gedaan.

Sikkel: "Fik Burger was afkomstig uit de journalistiek en kon leuk en puntig schrijven. Bij Staatsbosbeheer was zijn grote verdienste het steeds maar benadrukken van het belang van goed zaad en de juiste herkomsten. Hij was de drijvende kracht achter het boek "Boorzaden", een uitgave van de KNBV in 1946, en alleen daaraan zie je al dat hij uitermate

goed gedocumenteerd te werk ging. Zijn bibliotheek was een begrip. Behalve dat hij vlot kon schrijven was hij ook heel praktisch ingesteld. Hij was de vakman als het ging om zaadwinning, het bewaren van zaad en het opkweken tot bosplantsoen en laanbomen. Hij was de stichter van de rijkskwekerij Drakenburg en ook de zaadeest in Stroe was voor hem een belangrijk instrument bij de zaadwinning."

"Vooral vlak na de tweede wereldoorlog was er een nijpend tekort aan goed plantmateriaal. De nogal eigenzinnige houtvesters hadden toen het hoofdkantoor alleen maar nodig voor de kredieten en voor het verkrijgen van goed plantmateriaal. "Zaden en Plantsoenen" was in die tijd de belangrijkste en meest gerespecteerde afdeling."

"Burger kon ook heel vasthoudend zijn. Scherp voor mijn geest staat nog een vergadering van de KNBV waarbij in een felle discussie Burger het onderspit dolf. Hij was van mening dat de "ch" niet mocht verdwijnen uit de naam: "Nederlandsch Bosch-

bouwtijdschrift", omdat dat immers een eigenaam, een soort keurmerk, was en het een teken van zwakte was als je een dergelijk kenmerk wil moderniseren."

"Hij was vooral na de oorlog kind aan huis bij de plantsoenkwekers en stond hen met raad en daad terzijde."

"Heel typerend was zijn afscheid op 31 augustus 1962 (zie foto). De foto is genomen voor de grote schuur op de Rijkskwekerij Drakenburg. Fik Burger zit 2e van rechts tussen de heer en mevrouw Schenkenberg van Mierop - de toenmalige directeur van SBB. Mevrouw Burger zit 4e van links tussen mevrouw De Hoogh (rechts) en mevrouw Overdijk (links). De rest van het gezelschap bestaat uit zijn collega's maar het bijzondere is dat op zijn uitdrukkelijke wens ook de mensen van de kwekerij erbij aanwezig waren, wat, toen in de betrekkelijk feodale structuur van het toenmalige Staatsbosbeheer, toch niet erg gebruikelijk was".

Ook Woltersen denkt met plezier

■ "Fik" Burger, een bijzonder mens

terug aan Fik Burger. "Het was zo'n bescheiden aimabele vent. Alleen al zijn begin bij Staatsbosbeheer was al kostelijk. Hij wilde geen houtvester van Haarlem worden omdat vanuit de standplaats Haarlem, behalve veel sociaal werk, niets op bosbouwgebied te doen was. Het enige bos waar Staatsbosbeheer toen wat mee te maken had was de Haarlemmerhout van de gemeente Haarlem en dat was voor Burger onvoldoende."

"Omdat hij goed kon schrijven was hij voorbestemd voor veel redactioneel werk voor zijn dienst, maar ook voor het Nederlands Bosbouw tijdschrift. Dat Bosbouw tijdschrift heeft hij met name door de moeilijke oorlogsperiode heengeloofd en het is zeer terecht dat hij tot erelid van de vereniging is benoemd."

Burger is een belangrijke schakel geweest tussen onderzoek en praktijk. Enerzijds bij de instanties die met het iepziekteprobleem te maken hadden. (Prof. J. Westerdijk, Phytopathologisch laboratorium te Baarn), anderzijds bij de veredeling van boomsoorten waarbij de populier wel de belangrijkste was (Dr. van Vloten, Prof. Houtzagers). Heel smakelijk vertelt Wolterson het verhaal hoe de "Stichting tot Verbetering van Houtopstanden" ontstond, die bedoeld was om prof. Houtzagers na zijn emiritaat enige bezigheid te verschaffen. Door zijn overlijden ging dat niet door en stond Wolterson voor de opdracht deze doublure met het reguliere onderzoek te saneren. Burger was daarbij steeds aanwezig en vanuit die tijd is een goede vriendschap gegroeid. Ook Wolterson was onder de indruk van het aantal mensen dat Burger kende binnen de kwekerijwereld. "Hij kende ze allemaal

en onderhield ook de contacten goed. Hij moet ontzettend veel kilometers gereden hebben, want hij kwam vaak bij de mensen thuis of het nu in Brabant was of in het Boskoopse."

Wolterson typeert Fik Burger tenslotte als iemand waar wel op werd gekankerd, maar waar niemand een hekel aan had.

In het gedenkboek ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van het Staatsbosbeheer, uitgegeven door de "Algemeene Landsdrukkerij" in 1939 heeft de toen 42-jarige Ir. F.W. Burger -houtvester bij het Staatsbosbeheer- een hoofdstuk voor zijn rekening genomen over "Bosbescherming". Aardig vond ik het laatste stukje van dat hoofdstuk waar Burger toen al pleitte voor risicospreiding en risicovermij-

ding:

"Ook aan de propaganda voor de vogelcultuur heeft het Staatsbosbeheer veel bijgedragen. Voorkomen is beter dan genezen en het is wel gebleken dat in bosschen, waar de vogelcultuur door het verschaffen van nestgelegenheden doelmatig werd bevorderd, geen destructieve plagen voorkwamen. Een der belangrijkste middelen ter voorkoming van schade door plagen is het verlaten van de eenzijdige houtteelt."

Ir. F.W. Burger was een bijzonder mens, die veel voor het Staatsbosbeheer, de KNBV en het Bosbouw tijdschrift heeft betekend.

C.J. de Lange
Voorzitter redactieraad